

Daňový kalendář

Prosinec 2011

8. prosinec (čtvrtek)

Pojistné na důchodové zabezpečení a příspěvek na státní politiku zaměstnanosti a pojistné na nemocenské pojištění: záloha na pojistné osob samostatně výdělečně činných za listopad (nemocenské pojištění je dobrovolné).

Zdravotní pojištění:

Záloha pojistného na zdravotní pojištění osob samostatně výdělečně činných a pojistné osob bez zdanitelných příjmů za listopad.

12. prosinec (pondělí)

Spotřební daň: splatnost daně za říjen (mimo spotřební daně z lihu)

15. prosinec (čtvrtek)

Čtvrtletní záloha na daň z příjmů ve výši $\frac{1}{4}$ poslední známé daňové povinnosti.

Pololetní záloha na daň z příjmů ve výši 40 % poslední známé daňové povinnosti.

Upozornění: Zálohy se zaokrouhlují na celé stokoruny nahoru.

Silniční daň:

Záloha na daň za říjen a listopad.

16. prosinec (pátek)

Povinnost předat Výkaz s údaji pro INTRASTAT příslušným celním orgánům za měsíc listopad.

20. prosinec (úterý)

Odvod úhrnu sražených záloh na daň z příjmů ze závislé činnosti za listopad (z mezd)

27. prosinec (úterý)

Daň z přidané hodnoty:

Podání přiznání a daň za listopad u plátců s měsíčním zdaňovacím obdobím.

Souhrnné hlášení:

Podání souhrnného hlášení za listopad 2011

Spotřební daň: Podání přiznání a

a) daňové přiznání za listopad

b) daňové přiznání k uplatnění nároku na vrácení spotřební daně z topných olejů,

zelené nafty a technického benzínu a mazacích olejů za listopad (pokud vznikla nárok).

c) Splatnost daně za říjen (pouze spotřební daň z lihu)

Energetické daně:

Podání přiznání a splatnost daně z plynu, pevných paliv a elektřiny za listopad

2. leden 2012 (pondělí)

Daň z příjmů

a) odvod částek zajištění daně za listopad

b) odvod daně vybírané srážkou podle zvláštní sazby daně za listopad

Ostatní informace

Co přinese novela zákona o DPH 2012

Od 1. ledna 2012 dojde ke zvýšení snížené sazby daně z 10 % na 14 %. Základní sazba daně ve výši 20 % zůstává zachována. Přejícné ustanovení mezi roky 2011 a 2012 řeší zúčtování záloh, včetně fiktivního dne uskutečnění zdanitelného plnění u dodání vody, elektřiny, tepla, chladu atd.

Od 1. ledna 2013 novela počítá se zavedením jednotné sazby daně z přidané hodnoty ve výši 17,5 %.

Novela umožňuje použít pro opravovaný základ daně v cizí měně kurz platný k prvnímu pracovnímu dni kalendářního roku. Dodavatel má na výběr, zda použije kurz původního zdanitelného plnění nebo kurz platný první pracovní den kalendářního roku. Tato možnost však může být problematická pro odběratele, který má povinnost snížit nárok na odpočet v tom zdaňovacím období, kdy se dozví o rozhodných okolnostech pro vznik povinnosti provést opravu základu daně, pokud není jasné, jaký kurz přepočtu dodavatel zvolí.

Mění se ustanovení o náležitostech opravného daňového dokladu, kdy plátce může na opravném daňovém dokladu uvést pouze souhrnné rozdíly a nemusí uvádět odkazy na veškeré původní doklady. Doposud tato zjednodušení byla uvedena pouze v Informaci Generálního finančního ředitelství k uplatňování DPH u tzv. bonusů a skont ze dne 29. 4. 2011.

Po novele bude opět možné prokazovat chybějící náležitosti daňového dokladu vč. DIČ i jiným způsobem, pokud nebudou uvedeny na dokladu.

Novela stanoví u technického zhodnocení staveb, bytů a nebytových prostor období úpravy nároku na odpočet na deset let místo současných 5 let.

Od 1. 1. 2012 se bude ručení za nezaplacenou DPH dodavatelem vztahovat i na případy, kdy odběratel zaplatí za zdanitelné plnění dodavateli na účet vedený poskytovatelem platebních služeb mimo tuzemsko a dodavatel DPH uvedenou na faktuře nezaplatí správci daně.

Od 1. 1. 2012 vstupuje v účinnost již platné ustanovení § 92e zákona o DPH, které přenáší povinnost přiznat daň u stavebních prací z dodavatele (českého plátce daně) na odběratele (českého plátce daně). Režim přenesení daňové povinnosti vyžaduje vést speciální evidenci pro daňové účely a předkládat správci daně výpis z této daňové evidence ve formátu a struktuře jím upraveným.

Novela nově definuje zdravotní služby a související služby v návaznosti na nově přijaté zákony.

Výklady správců daně k daním z příjmů

Výklady obsažené v pokynu D-300 rekapitulují očekávaný přístup daňové správy v rámci řízení o vyměření či doměření daně. Vybíráme některá z dříve diskutovaných či problematických témat:

- Od základu daně poplatníka se odčítá úhrn úroků zaplacených z úvěru ze stavebního spoření a z hypotečního úvěru použitého na bytové potřeby za podmínek definovaných v zákoně o daních z příjmů. Za bytovou potřebu lze považovat i splácení úvěru na splácení následných hypotečních úvěrů či úvěrů na stavební spoření, kterými byly refinancovány předchozí úvěry na financování bytových potřeb. V minulosti bylo diskutováno, kolikrát lze úvěr na bytové potřeby refinancovat.
- Pokud jde o okamžik rozhodný pro zjištění základu daně, nelze jednoznačně konstatovat, že v případě absolutní neplatnosti právního úkonu je rozhodný pro zahrnutí částek ovlivňujících základ daně datum, kdy měl neplatný právní úkon původně vzniknout.
- Pro nepeněžní příjem vznikající na základě přenechaného technického zhodnocení vybudovaného a financovaného nájemcem platí, že pokud vlastník (pronajímatel) poskytne nájemci pouze částečnou úhradu hodnoty technického zhodnocení, je u vlastníka (pronajímatele) nepeněžním příjmem rozdíl mezi úhradou a hodnotou technického zhodnocení stanovenou znaleckým posudkem nebo vypočtenou na základě daňové zůstatkové ceny při rovnoměrném odpisování.
- Daňovým nákladem má být i zůstatková cena technického zhodnocení provedeného nájemcem, pokud nájemce podle smlouvy uvede pronajatý majetek při skončení nájmu do původního stavu.
- Náklady vymezené v § 24 odst. 2 zákona o daních z příjmů jsou daňově uznatelné bez ohledu na skutečnost, zda slouží k dosažení, zajištění nebo udržení zdanitelných příjmů, pokud není stanovena omezující podmínka jinými ustanoveními zákona nebo jiného zvláštního právního předpisu. Doplňuje se, že tyto náklady musí souviset s předmětem činnosti poplatníka.
- Testem nízké kapitalizace se posuzují vedle úroků také náklady související s úvěry a půjčkami, zejména náklady na obstarání, zpracování úvěrů a poplatky za záruky.

Zákoník práce 2012 - Připravované novinky v oblasti cestovních náhrad

Zásadní změny proti dosavadní praxi jsou navrženy **v oblasti tuzemského a zahraničního stravného**. Jde nejen o změny ve stanovení výše stravného a zahraničního stravného, ale i o zásadní změny v krácení či poskytování stravného a zahraničního stravného při bezplatném poskytnutí jídla zaměstnanci během pracovní cesty (tuzemské i zahraniční). Na tyto změny se zaměříme podrobněji v další části článku.

Pokud jde o **náhrady při výkonu práce v zahraničí**, mají podle návrhu novely § 172 od 1. 1. 2012 příslušet zaměstnanci, který má v pracovní smlouvě sjednáno místo výkonu práce, a tedy i pravidelné pracoviště v zahraničí, náhrady jako při zahraniční pracovní cestě **pouze za dny první cesty do zahraničí**. Při dalších cestách již ne. To se týká i případných prokázaných jízdních, ubytovacích a nutných

vedlejších výdajů, které vznikly členu rodiny, který se souhlasem zaměstnavatele v tomto případě do zahraničí se zaměstnancem cestuje.

V návrhu novely § 183 se upřesňuje, že se zaměstnavatel se zaměstnancem mohou **dohodnout na jiné než na 10denní lhůtě pro předložení dokladů** potřebných k vyúčtování pracovní cesty. Tak tomu je i dosud a jde prakticky jen o formulační úpravu.

ZMĚNY U TUZEMSKÉHO STRAVNÉHO

Na rozdíl od současného stavu se podle navrhovaného znění § 176 odst. 3 a nových ustanovení § 176 odst. 4 a 5 již nebude moci **zaměstnavatel ve státní a příspěvkové sféře** při bezplatném poskytnutí jídla charakteru snídaně, oběda či večeře zaměstnanci na pracovní cestě rozhodnout, zda bude nebo nebude stravné krátit a o jakou procentní míru. Nově **bude** od 1. ledna 2012 zaměstnavatel **muset při bezplatném poskytnutí jídla snížit** zaměstnanci **stravné**, a to **vždy za jedno bezplatně poskytnuté jídlo o hodnotu:**

- a. **70 %** stravného, trvá-li pracovní cesta 5 až 12 hodin,
- b. **35 %** stravného, trvá-li pracovní cesta déle než 12 hodin, nejdéle však 18 hodin,
- c. **25 %** stravného, trvá-li pracovní cesta déle než 18 hodin.

V případě, kdy zaměstnanci **během pracovní cesty, která trvá:**

- a. 5 až 12 hodin, budou poskytnuta 2 bezplatná jídla,
- b. 12 až 18 hodin, budou poskytnuta 3 bezplatná jídla,

nebude zaměstnanci již **žádné stravné příslušet**. V dikci tohoto ustanovení je ale nepřesnost v tom, že jak v písm. a), tak i b) je uvedeno 12 hodin, přičemž v písm. b) by bylo mělo být uvedeno spíše „déle než 12 hodin až 18 hodin“. V praxi to snad ale nebude vadit. To má, jak je uvedeno dále, podstatný **vliv** také na **zaměstnance zaměstnavatelů v podnikatelské sféře**.

Ani zaměstnavatel **v podnikatelské sféře** se již nebude od 1. 1. 2012 moci rozhodnout mezi krácením nebo nekrácením stravného při bezplatně poskytnutém jídle zaměstnanci během pracovní cesty (**snížit stravné** v tomto případě totiž **bude muset**). Na rozdíl od zaměstnavatele ve státní a příspěvkové sféře se ale bude moci rozhodnout, **jakou procentní míru** pro snížení stravného v rámci povoleného rozsahu (viz níže) dohodne nebo určí. Podle navrhovaného znění § 163 odst. 2 a 3 má totiž platit, že pokud bylo zaměstnanci během pracovní cesty poskytnuto **bezplatně** jídlo, které má charakter snídaně, oběda nebo večeře, **přísluší** zaměstnanci **stravné snížené za každé bezplatné jídlo**.

Míra snížení stravného za jedno bezplatně poskytnuté jídlo tak může v podnikatelské sféře činit např. u pracovní cesty trvající 5 až 12 hodin 1 % až 70 %. Volba je na zaměstnavateli. Pokud však uvedený zaměstnavatel míru snížení nesjedná nebo nestanoví, **bude muset snížit stravné** uvedenou **maximální procentní mírou**, tj. o 70 %, 35 % nebo 25 % za každé bezplatně poskytnuté jídlo podle doby trvání pracovní cesty. To se týká i případů, kdy zaměstnanci na pracovní cestě trvající 5 až 12 hodin budou bezplatně poskytnuta dvě jídla a na pracovní cestě trvající 12 až 18 hodin tři jídla.

Protože pokud zaměstnavatel poskytne zaměstnanci stravné ve vyšší částce, než přísluší za stejných podmínek zaměstnanci ve státní a příspěvkové sféře, je podle § 6 odst. 7 písm. a) ZDP **rozdíl** považován za **zdanitelný příjem zaměstnance** podle § 6 odst. 1 ZDP a také za **součást vyměřovacího základu** pro pojistné na všeobecné zdravotní pojištění a vyměřovacího základu pro pojistné na sociální zabezpečení a příspěvek na státní politiku zaměstnanosti. Jestliže tedy zaměstnavatel v podnikatelské sféře sníží zaměstnanci při bezplatném poskytnutí

jídla stravné o méně procent, než musí učinit zaměstnavatel ve státní a příspěvkové sféře (tj. o maximální procentní míru), nebo pokud poskytne zaměstnanci stravné např. při pracovní cestě trvající 5 až 12 hodin a dvou bezplatně poskytnutých jídlech během této pracovní cesty, bude muset v prvním případě přidat zaměstnanci ke mzdě příslušný rozdíl a ve druhém případě celou poskytnutou částku stravného a současně tyto částky zahrnout do vyměřovacích základů povinných odvodů pojistného. Zaměstnanci ve státní a příspěvkové sféře totiž v prvním případě musí být sníženo stravné o maximální procentní míru za jedno bezplatně poskytnuté jídlo a ve druhém případě mu žádné stravné nepřísluší. **Možnost snížení stravného v podnikatelské sféře o nižší než uvedenou maximální míru** tak, nebude-li současně novelizováno ustanovení § 6 odst. 7 písm. a) ZDP (a to asi nebude), v podstatě zcela **ztrácí smysl**.

I nadále bude platit, že při pracovní cestě, která spadá do dvou kalendářních dnů, se pro účely stravného upustí od odděleného posuzování doby trvání pracovní cesty v kalendářním dni, je-li to pro zaměstnance výhodnější. To se však již nemá týkat stravného za tuzemskou část zahraniční pracovní cesty. Při zahraniční pracovní cestě se totiž podle navrhovaného znění § 166 odst. 1 při stanovení tuzemského stravného nepoužije § 163 odst. 4, tj. uvedená případná úprava stravného při pracovní cestě ve dvou kalendářních dnech. **Tuzemské stravné se tak při zahraniční pracovní cestě bude od 1. 1. 2012 stanovovat vždy za každý kalendářní den samostatně.** Odpadnou tak i dosud zcela zbytečné polemiky o tom, zda při např. pětidenní zahraniční pracovní cestě lze pro účely stravného sečíst tuzemskou část prvního a posledního dne této zahraniční pracovní cesty. Nebylo to sice možné ani dosud, ale je dobře, že to bude novelou zákoníku práce stanoveno jednoznačně.

ZMĚNY U ZAHRANIČNÍHO STRAVNÉHO

Podle navrhované změny znění ustanovení § 170 odst. 3 a navrhovaných nových ustanovení § 179 odst. 3 a 4 bude **zaměstnanci zaměstnavatele ve státní a příspěvkové sféře** příslušet zahraniční stravné při době strávené v zahraničí v kalendářním dni:

- a. déle než **18 hodin** ve výši **základní sazby** zahraničního stravného,
- b. déle než **12 hodin**, nejvýše však **18 hodin**, ve výši **dvou třetin** základní sazby zahraničního stravného,
- c. **12 hodin a méně**, nejméně však 1 hodinu, ve výši **jedné třetiny** základní sazby zahraničního stravného,
- d. **déle než 5 hodin, pokud zaměstnanci vznikne za cestu na území České republiky právo na stravné podle § 163 nebo § 176**, ve výši **jedné třetiny** základní sazby zahraničního stravného.

I nadále bude platit, že pokud doba strávená mimo území České republiky trvá méně než 1 hodinu, zahraniční stravné se neposkytuje a tato doba se připočítává k době rozhodné pro poskytnutí tuzemského stravného podle § 163. Stejně tak se i nadále bude výše zahraničního stravného určovat ze základní sazby zahraničního stravného stanovené platnou vyhláškou Ministerstva financí pro stát, ve kterém zaměstnanec **stráví v kalendářním dni nejvíce času**.

Také v případě zahraničního stravného se ale, na rozdíl od současného stavu, již nebude moci **zaměstnavatel ve státní a příspěvkové sféře** rozhodnout, zda při bezplatném poskytnutí jídla charakteru snídaně, oběda či večeře zaměstnanci během zahraniční pracovní cesty bude nebo nebude zahraniční stravné krátit a o jakou procentní míru. Podle návrhu **bude** od 1. 1. 2012 tento zaměstnavatel **muset při**

bezplatném poskytnutí jídla snížit zaměstnanci zahraniční stravné za každé bezplatně poskytnuté jídlo vždy o hodnotu:

- a. **70 %** zahraničního stravného, jde-li o zahraniční stravné v třetinové výši základní sazby,
- b. **35 %** zahraničního stravného, jde-li o zahraniční stravné ve dvoutřetinové výši základní sazby,
- c. **25 %** zahraničního stravného, jde-li o zahraniční stravné ve výši základní sazby.

Obdobně jako u tuzemského stravného pak, na rozdíl od současného stavu, zaměstnanci ve státní a příspěvkové sféře v případě, kdy mu **během zahraniční pracovní cesty, která trvá:**

- a. 5 až 12 hodin, budou poskytnuta dvě bezplatná jídla,
- b. 12 až 18 hodin, budou poskytnuta tři bezplatná jídla,

nebude žádné zahraniční stravné příslušet.

Nepřesnost týkající se meze 12 hodin je obdobná jako u tuzemského stravného. Opět ale bude nutno řešit problém vyplývající z toho, že zahraniční stravné zaměstnanci přísluší za dobu strávenou v kalendářním dni v zahraničí, kdežto podle navrhovaného nového ustanovení § 179 odst. 4 nepřísluší zaměstnanci zahraniční stravné v případě, že mu **během zahraniční pracovní cesty** byla poskytnuta 2 nebo 3 bezplatná jídla.

Stejně jako u tuzemského stravného má výše uvedený postup určení výše zahraničního stravného a jeho snížení u zaměstnanců ve státní a příspěvkové sféře také **podstatný vliv na zaměstnance zaměstnavatele v podnikatelské sféře.** Důvodem je opět to, že bude-li tento zaměstnavatel postupovat jinak než zaměstnavatel ve státní a příspěvkové sféře (což, jak je uvedeno dále, může), musí podle § 6 odst. 7 písm. a) ZDP považovat rozdíl, o který vyplatí svému zaměstnanci vyšší zahraniční stravné, než přísluší zaměstnanci zaměstnavatele ve státní a příspěvkové sféře, za zdanitelný příjem zaměstnance podle § 6 odst. 1 ZDP, a také za součást vyměřovacího základu pro pojistné na všeobecné zdravotní pojištění a vyměřovacího základu pro pojistné na sociální zabezpečení a příspěvek na státní politiku zaměstnanosti.

Zaměstnavatel v podnikatelské sféře se podle návrhu od 1. 1. 2012 nebude moci ani u zahraničního stravného rozhodnout mezi jeho krácením nebo nekrácením při bezplatně poskytnutém jídle zaměstnanci během zahraniční pracovní cesty. Bude se moci pouze rozhodnout, jakou procentní míru pro snížení zahraničního stravného dohodne nebo určí. Podle navrhovaného nového znění § 170 odst. 5 totiž má platit, že pokud bylo zaměstnanci během zahraniční pracovní cesty bezplatně poskytnuto jídlo, které má charakter snídaně, oběda nebo večeře, **přísluší mu zahraniční stravné snížené za každé bezplatné jídlo.**

Jestliže zaměstnavatel v podnikatelské sféře míru snížení nesjedná nebo neurčí, **bude muset** zaměstnanci **zahraniční stravné snížit** uvedenou maximální procentní mírou, tj. o 70 %, 35 %, resp. 25 % za každé bezplatně poskytnuté jídlo. To se bude týkat i případů, kdy zaměstnanci během zahraniční pracovní cesty trávající 5 až 12 hodin budou bezplatně poskytnuta 2 jídla a trávající 12 až 18 hodin 3 jídla.

Protože ale zaměstnavatel ve státní a příspěvkové sféře musí při bezplatně poskytnutém jídle zaměstnanci snížit zahraniční stravné o uvedenou maximální procentní míru, bude u zaměstnance v podnikatelské sféře v případě, že mu zaměstnavatel sníží zahraniční stravné v menším rozsahu, příslušný rozdíl považován za částku, která je **zdanitelným příjmem** zaměstnance podle § 6 odst. 1 ZDP a součástí vyměřovacího základu pro pojistné na všeobecné zdravotní pojištění

a vyměřovacího základu pro pojistné na sociální zabezpečení a příspěvek na státní politiku zaměstnanosti.

KAPESNÉ

Přestože není navržena změna § 180 o kapesném, mají výše uvedené změny u zahraničního stravného **značný vliv také na kapesné**. Podle § 180 může zaměstnavatel poskytnout zaměstnanci kapesné **až do výše 40 % zahraničního stravného**, které zaměstnanci přísluší podle § 170 odst. 3 a § 179. A právě tato ustanovení se mají od 1. 1. 2012 výrazně změnit (viz výše).

Ustanovení § 170 odst. 3 určuje výši zahraničního stravného (celá základní sazba, 2/3 nebo 1/3 základní sazby). Zcela nové ustanovení § 179 odst. 3 a 5 přinese povinnost snížit zahraniční stravné a při bezplatném poskytnutí dvou nebo tří jídel v tam uvedených případech (viz výše) ho zaměstnanci neposkytnout.

To pak, na rozdíl od současného stavu, kdy se kapesné stanoví určeným procentem (max. 40 %) ze zahraničního stravného před jeho případným krácením za bezplatně poskytnutá jídla, znamená, že od 1. 1. 2012 se bude kapesné muset vypočítávat **ze zahraničního stravného po povinném maximálním snížení** za každé bezplatně poskytnuté jídlo a v některých případech dokonce nebude možno kapesné poskytnout vůbec, tj. v případech, kdy zahraniční stravné podle § 179 odst. 4 nebude zaměstnanci příslušet.

To se sice týká zaměstnanců zaměstnavatelů ve státní a příspěvkové sféře, ale i pro kapesné platí, že pokud ho **zaměstnavatel v podnikatelské sféře** poskytne zaměstnanci ve vyšší výši, než může učinit zaměstnavatel ve státní a příspěvkové sféře, je příslušný rozdíl **zdanitelným příjmem** zaměstnance podle § 6 odst. 1 ZDP a součástí vyměřovacího základu pro pojistné na všeobecné zdravotní pojištění a vyměřovacího základu pro pojistné na sociální zabezpečení a příspěvek na státní politiku zaměstnanosti.

**Přejeme Vám příjemné prožití vánočních svátků a do nového roku 2012
mnoho zdraví a štěstí.**

S případnými dotazy nás můžete kdykoliv kontaktovat.

S přátelským pozdravem

**Ing. Zdeněk Hamáček
jednatel**